

pak podle čis. 1 § 519 c. ř. s. přípustný a jest opodstatněn. Odvolací soud zrušil předchozí řízení jako zmatečné a odmítl žalobu vycházející z názoru, že žalobkyně, revírní rada pro okres revírního horního úřadu v Karlových Varech, nemá právní osobnosti a není způsobilou samostatně jednati na soudě (§§ 1 a 7 c. ř. s.). S názorem jeho však nejvyšší soud nesouhlasí a odkazuje na své rozhodnutí č. 10.654 Sb. n. s., v němž otázku tu probral a vyslovil, že revírní rada pro určitý okres revírního horního úřadu jest právnickou osobou podle § 26 v. obč. z., způsobilou vcházeťi samostatně v platné závazky. Vzhledem k dalším vývodům rekursu se podotýká: Podle zprávy ministerstva veřejných prací ze dne 23. září 1935 jest pověřena žalující revírní rada správou hornické kolonie a oprávněna rozhodovati o výpovědi nájemníkův. Žalobkyně jest tudíž oprávněna také žalovati vlastním jménem o zrušení smlouvy a vyklizení bytu. Odvolací soud v důsledku svého mylného nazírání na věc nevyřídil odvolání žalovaného.

Čís. 15350.

Předpis § 13 vlád. nař. čis. 251/35 Sb. z. a n. není předpisem velícím a nelze k němu hleděti v opravném řízení, nebylo-li uvedené vládní nařízení účinné v době řízení před prvním soudem.

(Rozh. ze dne 10. července 1936, Rv I 1593/36.)

První soud ponechal rozsudkem ze dne 19. listopadu 1935 směnečné platební příkazy, jimž uloženo žalované zaplatiti zažalovanou směnečnou pohledávku do 3 dnů pod exekucí, v platnosti. Odvolací soud nevyhověl odvolání. V dovolání uplatňovala žalovaná též, že byla uznána zaplatiti bez ohledu na vlád. nař. čis. 251/35 Sb. z. a n. celou zažalovanou pohledávku do 3 dnů pod exekucí.

Nejvyšší soud nevyhověv dovolání uvedl v otázce, o níž tu jde, v

důvodech:

Pokud dovolatelka poukazuje na vlád. nař. čis. 251/35 Sb. z. a n., má na mysli nepochybně § 13 tohoto vlád. nař., jenž však není předpisem povahy naprosto velící (srov. §§ 17 a násl. tohoto vlád. nař.), takže nemohl k němu odvolací soud hleděti v opravném řízení, nebylo-li toto vládní nařízení účinné (§ 32 vlád. nař.) v době pro posouzení věci rozhodné, t. j. za soudního řízení v první stolici, jež bylo skončeno dne 19. listopadu 1935.

Čís. 15351.

I pohledávka požívající úlev podle vlád. nař. čis. 251/35 Sb. z. a n. může býti zažalována žalobou na plnění; proti žalobě nemůže se dlužník brániti námitkou předčasnosti žaloby jen proto, že jde o takovou pohledávku.